

Emci pri Leningradu v nevarnosti

Moskva.—Kolona nemške armade von Leeba pred Leningradom je v nevarnosti, da bo obkoljena in uničena. Tri ruske vojske pritiskajo nanjo na jugu in vzhodu bivšega stolnega mesta. Uradno rusko poročilo zatrjuje, da ruska armada stalno preduje tako pri Leningradu, pri Moskvi in na južni fronti. Sedi na vratu zadnjim stražam nemških armad, da se te ne bi niti v redu umikali.

General Meretkov se je prišel mestu, poročilo ne pove. Druga ruska kolona, kateri so pridružene čete na smučkah, prodira proti nemškemu krilu v okolici Novgoroda, severno od jezera Ilmen. Tretja ruska kolona pa prodira južno od tega jezera, s čemer je v nevarnosti vsa nemška armada pri Leningradu. Kako blizu je Me-

ratke vojne in druge vesti

WASHINGTON.—Trgovska mornarica bo odslovila 46 raznih operatorjev z raznih ladij, ki plujejo pod ameriško zastavo. Imena niso dana v javnost. Sodi se, da so to taki, ki so osumljeni protiameriške aktivnosti.

SEATTLE, WASH.—Iz Alaske je dospela že druga ladja, ki pripeljala 724 žensk in otrok civilnih uslužbencev od tam. V enem tednu so jih pripeljali približno prav toliko. Vlada kaže sovražnosti v Alaski.

DES MOINES, IA.—Družina Russell McCartyja je morala v božični večer pri sosedu. Pod verando njih hiše je prišel božičevat star dihur.

SHIMELANDER, WIS.—Družini Gilland so na božični večer izgoreli trije otroci. Oče je delal, mati je bila pa pri sosedu. Je nastal požar in ker ni bilo takoj pomoči, so otročki umrli.

MINEOLA, TEXAS.—Mrs. Moody je dobil lepo božično darilo. Nek tujec je prišel k nji, ji izročil \$125 ter povedal, da je to darilo vsoto leta 1917 kupil lesa od njenega moža, ki je obratoval kot žago.

NEW BRITAIN, CONN.—V neko tukajšno trgovino je prišel malec, da bi kupil darilo za prijatelja. Izbral je muzikalni igralec, ki je igral, če je bil navit, "God Bless America". Kupila je gotovo sklenjena, da ni kupec videl zadel na zabojčku, ki je bil obložen s "Made in Japan".

KAIRA, 26. dec.—Angleške čete so včeraj okupirale pristanišče Bengasi, 340 milj zahodno od egiptovske meje. Zadnjič so jih Angleži zavzeli 7. februarja 1941, toda so ga imeli v pomanj kot dva meseca.

WASHINGTON, 26. dec.—Ravnokar došla poročila iz Daljnega vzhoda naznanjajo, da so Japonci zavzeli angleško pristanišče Hongkong v južni Kitajski. Največ vzroka, da se je posadka, je bilo pomanjkanje pitne vode.

LONG BEACH, CAL., 25. dec.—Bombe iz ameriškega bombnika so danes potopile v bližini kalifornijske obale japonsko podmornico. To je tista podmornica, ki je malo prej torpedirala ameriški tovorni parnik Absaroka.

Frank Lausche je odšel v Washington po pomoč. Frank Lausche se je v sinoči v Washingtonu namenja dobiti od vojne vlade dovoljenje za nekaj vojakov, ki bi bili nastanjeni v Clevelandu. Dalje bo vprašal za finančno pomoč pri ciub obrambi. Vprašal bo tudi nekaj vladnih uradov pred v Cleveland, ker je Washington itak že prenapolnjen.

Euclid Rifle klub. V nedeljo večer ob osmih bo se Euclid Rifle klub, ki je urediti vse potrebno za pomenka, ki se vrši v nedeljo 31. januarja. Predsednik Jim Lausche na vse člane, naj se vsaj v letu VSI udeležijo seje.

Vabilo na letno sejo. V nedeljo popoldne ob dveh bo se Euclid Rifle klub, ki je urediti vse potrebno za pomenka, ki se vrši v nedeljo 31. januarja. Predsednik Jim Lausche na vse člane, naj se vsaj v letu VSI udeležijo seje.

Občni zbor čitalnice. V nedeljo 28. decembra se vrši občni zbor Slovenske narodne čitalnice v njenih prostorih v SND na St. Clair Ave. Pričetek ob dveh popoldne. Članstvo je vljudno vabljeni, da se polnoštevilno udeležijo.

St. Clair Rifle klub. Oni člani St. Clair Rifle kluba, ki nameravajo iti na Silvestrov večer v Lorain, naj pridejo nočjo ob sedmih k Novaku na 756 E. 200. St., ali pokličite KENmore 1980. Treba se je dogovoriti glede transportacije.

Premier Churchill bo govoril obema zbornicama kongresa

Washington.—V ponedeljek ob 12:30 bo imel premier Churchill nagovor na obe zbornici kongresa. Člani najvišjega sodišča, kabinet in drugi odlični vladni uradniki bodo prisostvovali. Možno je tudi, da bo prišel poslušat sam predsednik Roosevelt. Churchillov govor bo oddan po radiju.

Ko je bil v Ameriki bivši premier MacDonald, je tudi nagovoril obe zbornici kongresa. Tekom prve svetovne vojne je bila dana ista redka prilika zastopnikom Anglije, Belgije, Francije, Italije in Rusije.

Mehika je odprla mejo ameriški armadi

Mexico City, 25. dec.—Mehiška vlada je uradno dovolila dohod ameriškim četam na mehiško ozemlje. Prav tako je tudi dovolila, da smejo ameriška letala in bojna mornarica uporabljati mehiške zrakoplovne pristane, pristanišča in oporišča.

Ta akcija je bila izvršena včeraj v senatu v tajnem zasedanju, ki je odobril to priporočilo, podano po predsedniku Comachu 16. decembra. Mehiška vlada je s tem pokazala, da hoče v polnem sodelovati s Zed. državami za obrambo ameriškega obrežja.

Bojna sila svobodne Francije je zasedla dva otoka ob Kanadi

St. Pierre, Miq., 24. dec.—Bojno ladje svobodne Francije pod poveljstvom admirala Museliera je zasedlo dva francoska otoka južno od Nove Fundlandije in sicer St. Pierre in Miquelon. Štiri francoske bojne ladje so se navse zgodaj prikradle v pristanišče. Mornarji in vojniki so poskakali na suho in hiteli na strateške točke, vključno bivališče gospodarstva. Zasedle so policijsko postajo, radijsko in brzojavno ter colninski urad.

Prebivalci otokov so vzklikali došlim četam: "Živel de Gaulle!" (General de Gaulle stoji na čelu svobodni francoski vladi). V pol ur sta bila oba otoka v oblasti došli čet. Niti en strel ni bil oddan.

Admiral Muselier je nato izdal razglas, da bodo imeli prebivalci otokov priliko, da z javnim glasom odločijo, ali hočejo ostati pod vladjo v Vichy, ali pod vladjo generala de Gaulle.

Pobiranje asesmenta

Tajnica podružnice št. 14 SZZ bo pobirala asesment nočjo ob šestih v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Izpod božičnega drevesa v Beli hiši je bila dana obljuba za prerojenje sveta

Predsednik Roosevelt in angleški premier Churchill sta na sveti večer pod božičnim drevesom v Beli hiši posvetila Zed. države in Anglijo za uničenje osišča in prerojenja poštenega sveta.

Izrazila sta polno zaupanje v zmago zaveznikov, toda obenem svarila, da bodo prišli težki časi in žrtve za svobodo ljubečega naroda.

Oba sta vrgla vso odgovornost za drugo svetovno vojno na osišče. Predsednik Roosevelt je označil trojevo osišča kot "to zločesto stvar. Churchill je pa rekel: "Naše žrtve in naš pogum bo doprinesel, da otroci sveta ne bodo oropani svojih dediščin in jim omogočil, da bodo imeli pravico živeti na svobodnem in poštenem svetu."

Vojaški bal nočjo!

Ne pozabite, da pride nočjo v SND na St. Clair Ave. kadetke Slovenske zveze takezovani vojaški bal (Military Ball). Čisti prestanek so določile te naše vrle kadetke za ameriški vojni relief. Vsi vojniki, ki se nahajajo na dopustu, so vstopnine prosti. Ker je danes starokrajski "Stefanov dan," bo prav primerno, ako ga obhajajo v krogu naših vrlih deklet. Priidite ob blizu in daleč.

V božični poslanici je zaprosil papež pravico za vse narode

Rim, 24. dec.—V božični poslanici, polni tuge in žalosti nad trpljenjem, ki ga je setu prinesla vojna, je papež Pij XII. apeliral na vesoljni svet za garancijo, ki bo dala vsem narodom pravičen in trajen mir. Papež je izdal poslanico na sveti večer pred kardinalski so mu prišli voščiti po starih običajih srečne božične praznike. Govor je bil oddan po radiju po vsem svetu.

Papež je poudarjal, da mora biti po tej vojni ustvarjen nov red na moralnih principih in zahtevi, da se ustavi vsako oboroževanje ter garantira zakon svobodščin za malega človeka za male narode in za male manjšine.

Toda predno se more kaj takega izvesti, je govoril papež, se mora svet vrniti h krščanstvu, prekiniti zveze s preroki, ki uče novo vero brez duše in dušo brez vere, kar je maska mrtvega krščanstva brez Krista.

"V mejah novega reda ni prostora za teptanje svobode, samostojnosti in varnosti za druge države. Ne bo prostora za uničevanje kulture in jezika narodnih manjšin. Ne bo prostora za egoistično kupčenje ekonomskih bogastev in materiala, ki je namenjen za rabo vsem tako, da imajo dostop do teh bogastev tudi oni narodi, ki jih jim narava ni dala."

Papež je rekel, da gleda kot v snu na strašni in krvavi spopad v tem letu in na strašno mizerijo ter razdejavanje, ki ga je ta spopad prinesel svetu.

Poroka

Jutri ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Kristine Frank Gorše iz 970 E. 207. St. in Mollie Ogrinc iz 887 E. 209. St. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanu jima želim.

Zadušnica

V soboto ob pol osmih bo darovana v cerkvi Brezmadežnega Spočetja na Superior Ave. in 41. cesti sv. maša za pokojno Mary Simenc. Prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

200,000 Japoncev gre proti Manili

Junaštvo 400 ameriških marinov bo zapisano v zgodovini

Washington.—Mornariški oddelek je potegnil zastor nad krvavimi dogodki na otoku Wake, kjer je nekako 400 ameriških marinov 14 dni branilo otok proti veliki premoči Japoncev in se končno podalo mnogo večji sili.

Dasi je pošla tem junakom že v prvih dneh boja skoro vsa municija, se niso hoteli podati. Trinajstkrat so odbili napad Japoncev, ki so napadali z morja in z zraka. Enkrat je hkrati napadalo 41 japonskih bombnikov dočim so japonski rušilci pošiljali težke izstrelke na otok.

Končno je ostala marinom samo ena baterija štirih topov. Pa se še niso vdali. V tem boju so izgubili Japonci štiri bojne ladje in več letal. Šele zadnji torek, ko naši marini niso imeli nobene municije več, so se vdali.

Angleži dobro branijo Malajo in Hongkong

Singapor, 25. dec.—Angleške čete so ustavile prodiranje Japoncev na Malajskem polotoku in sicer 300 milj severno od Singapora. Val za valom Japoncev se je zaganjal v angleške pozicije brez uspeha. Angleške svinčenke so kar kosile naskakujoče Japonce. Od tega boja je odvisna usoda Singapora. V zadnjih 24 urah niso prišli Japonci niti korak naprej.

London, 25. dec.—Popolnoma obkoljeni, toda polni bojovnosti so angleški branitelji pristanišča Hongkonga. Tudi ti si pišejo slavno zgodovino v analih svetovnih bojev. Japonci naskakujejo pristanišče z morja in z zraka in v Londonu so že davno zapisali Hongkong kot izgubljen. Toda vsak dan zopet prihaja o vesti, da se še vedno drži.

Smrtna nesreča

Ko se je vračal v sredo popoldne John Marsich z dela v Ashtabula, O., domov, se je pripeljal nesreča pri kateri je dobil tako hudo poškodbo, da je podlegel v četrtek zvečer v bolnišnici. Star je bil 33 let in je stal na 1028 E. 76. St. Tukaj zapuša žalujočo soprogo Stelo, rojeno Kustich in tri otroke: Mary, Frank in Andrew, mater Mary in sestro Helen, ki bivajo v Alliance, O., v Clevelandu brata Franka, v Canton, O. brata Miketa in več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Dalmaciji, kjer zapuša več sorodnikov. Tukaj je bival 21 let in je bil član odseka 4253 IWO. Pogreb bo v ponedeljek popoldne ob 1:30 iz Železovega pogrebega zavoda, 6502 St. Clair Ave. na Highland park pokopališče. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v soboto zjutraj.

Nove uradnice

Društvo Srca Marije (staro) je izvolilo za leto 1942 sledeči odbor: Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, I. tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., tel. EN-0729, blagajničarka Louise Pikš, finančna tajnica Mary Bradač, odbornice: Mary Skuly, Anna Erbežnik, nadzornice: Genovefa Zupan, Jennie Brodnik, Agnes Udovich, rediteljica Frances Kanič, zastopnici za skupna društva fare sv. Vida Mary Tekavec in Mary Pristov, zastopnica za klub društev SND in konferenco Mary Stanonik, zastopnice za skupno akcijo slov. župnij Jennie Karlinger, Mary Per; zdravniki dr. Perme, dr. Perko, dr. Oman, dr. Skur, dr. Seliskar Sr., dr. Seliskar Jr., dr. Opaškar. Društvo zboruje vsako 2. nedeljo v mesecu v stari šoli sv. Vida.

Paznik utonil

Na sveti večer je utonil v jezeru kncem 49. ceste Charles Herbst, ki je bil zadnja tri leta paznik tamkajšnjega jahtnega kluba. S pomola je zdrsnil v vodo in utonil. Stanoval je na 1049 E. 62. St. in star je bil 60 let in sramec.

100 japonskih transportov preži pri otoku Luzon. — Sovražnik je izkrcal čete zopet na dveh krajih. — Bombniki so napadli glavno mesto Filipinov, Manilo.

Manila, 25. dec.—Japonska krdela so se danes vsula od vseh strani proti Manili, glavnemu mestu Filipinov in to edino krščansko mesto na Daljnem vzhodu je bilo na božični dan glavno bojno porazišče, da ubrani svojo svobodo. Sodi se, da je najmanj 200,000 japonskih vojakov na otoku Luzon, na katerem leži Manila. Najnovejša poročila zatrjujejo, da so se Japonci zopet izkrcali na dveh krajih tega otoka in sicer blizu Mauban, 59 milj južnovzhodno od Manile in pri Nasugbu, 50 milj južnozahodno. S tem so dobili Japonci na otoku trdna tla na najmanj sedmih krajih.

Japonci izkrcavajo vedno več čete na Luzonu. Vojni oddelek ameriške vlade poroča, da preži najmanj 100 japonskih transportov v bližini otoka, da bi izkrcali nove čete.

Japonski bombniki so sinoči metali bombe v trgovski del Manile. Vlada namerava izseliti iz mesta vladne urade in razglasiti mesto kot "odprto mesto," da ga tako ohrani pred nadaljnjim bombardiranjem. Odprto mesto je tisto, v katerem ni glasom mednarodnih zakonov nobenih vojaških naprav. Manila nima nobenih modernih utrd, razen staro zidovje, ki so ga zgradili še španci.

Na božični večer so Japonci štirikrat bombardirali Manilo. Ognjegasci še niso bili pogasili požarov, ki so jih povzročile prve bombe, ko so že prihrumeli drugi japonski bombniki. Ubite so bile samo one osebe, ki niso poiskale zavetja.

To, da Japonci od štirih smeri prodirajo proti Manili, bi bil le čudež, če bi mesto vzdržalo.

Osiška armada beži proti Tripolisu, vneto zasledovana od angleških čet

Kaira, 25. dec.—Razbite osiške čete beže zahodno iz Libije proti Tripolitaniji. Posamezne oddelke zasledujejo in napadajo angleške čete in zračna sila. Prve vrste angleške kolone so prišle že dlje, kot je bil dospel lanski leto general Wavell, ko je podil Italijane iz Libije.

Medtem, ko pade nekatere kolone bežeče Nemce in Italijane, čisti ostala armada ostanke po Libiji. Včeraj so zavzeli Angleži zrakoplovno pristanišče Benina, ki je komaj ducat milj vzhodno od Bengazi. V kratkem bodo udarili Angleži tudi na Bengazi, ki je zelo važno pristanišče v zahodni Libiji.

Rdeči križ nabira kri za pomoč našim vojakom

Z namenom, da se pomaga reševati življenje ameriških vojakov in mornarjev, se apelira na zdrave osebe, naj bi dale svojo kri, katero se potem prezirvano uporablja za transfuzijo. V Clevelandu je glavni stan za to na 3111 Prospect Ave. Od danes naprej se lahko tukaj priglasi vsak, ki je pripravljen dati kri. Ure so od 8:30 zjutraj do 5:30 popoldne vsak dan. Kri se sprejme od zdravih oseb v starosti od 18 do 60 let. Oni, ki niso še stari 21 let, morajo dobiti dovoljenje od staršev. Kri bodo začeli jemati 8. januarja in sicer samo od onih, ki se za to prostovoljno priprave. Lahko se priglasi tudi telefonično, ako pokličete Endicott 7575.

Letna seja "Zvona" V nedeljo ob desetih dopoldne bo letna seja društva Zvon. Ker je seja važnega pomena, je vsak član proščen, da se udeleži. Volitev novega odbora in druge važne stvari bodo na dnevnem redu.

Verjemimo samo golim faktom

Edino, česar se vsaka vlada boji in tega se boji tudi naša vlada v Washingtonu je, če se naroda polasti vojna histerija. Ničesar ni bolj nevarnega za deželo kot če narodu upade pogum, če začne viti roke v obupu in tarnati, da je že vse izgubljeno. Kadar se polasti civilnega prebivalstva taka panika, potem je res vse izgubljeno, čeprav v resnici ni nobenega povoda za strah.

To je bil glavni vzrok, da je kmalu po napovedi vojne Japonski, Nemčiji in Italiji stopil predsednik Roosevelt pred ameriški narod in mu vliil v srce zaupanje in pogum.

V prvih trenutkih vojne z očiščem so Amerikanci že pokazali, da so nervozni. V Seattlu je drhal metala kamenje v okna, ki so bila razsvetljena, misleč, da je sovražnik že v deželi in da so razsvetljena okna cilj sovražnim bombnikom. Alarimi radi dozdvenih zračnih napadov na zahodnem kot na vzhodnem obrežju so kazali, da je narod v histeriji. Malo je manjkalo, da ni prišlo tudi na newyorški borzi do panike.

Celo v kongresu, kjer so prej senatorji in poslanci z največjo ravnodušnostjo glasovali za napoved vojne očišču, pa so nekateri senatorji in poslanci kmalu zatem kar tekmovali v besedičenju, kaj vse moramo storiti, da se ubranimo sovražnika. Vse to je napravilo vladnim uradnikom več skrbi, kot pa poročila o napadu na ameriško ladjeve v pristanišču Pearl.

In vendar ni prav nobenega vzroka za razburjenje. Sovražnik je še tisoče milj proč, naša bojna sila, pomorska, zračna in pehotna, je povsod na pažnji in v veliki moči.

Nikdar ne verjemite govoricam, sumnjam in namigavanjem. Verjemite samo vestem, ki prihajajo direktno od naše vlade, ki ne bo zakrivala ničesar, pa tudi ničesar olepšavala. Predsednik Roosevelt je obljubil, da bo narod zvedel vse vesti in novice, razen onih, ki bi bile koristne sovražniku, če bi prišle v javnost.

Zavedati se moramo, da dežela ni brez pete kolone in da ima ta nalogo zanesti med narod razburljive in strašljive vesti, ne potem časopisja in radija, ampak z namigavanji in šušljanjem.

Vlada sicer ne zanika, da ni možnosti bombardiranja ameriških mest in da se mora vsako mesto za vsak slučaj pripraviti. Toda istočasno pa pravi, da sovražnik nima oporišč v bližini in da ni pričakovati kakih večjih bombnih napadov.

Pozor pred petokolonci! Naloga petokoloncev je, da v deželi ustvari nezaupanje v vlado, da ustvari plemensko sovražstvo, da naščuje sosedu proti sosedu, z eno besedo: da ustvari v deželi zmedo. Kadar dovrši to, je delo za sovražno armado lahko. Lep zgled daje v tem Francija.

Kadar vam kaka oseba nekaj pripoveduje, jo vprašajte, kje je tisto brala in kakšne dokaze ima za svoje trditve. Videl boste, da nima dokazov in da vas hoče samo oplahiti. Tista oseba je vaš in naš sovražnik, ne zaupajte ji!

Da se ne pozabi...

Dasi so lokalni cenzorji prečitali vsako knjigo takoj, ko je bila tiskana, pa so se oblasti trudile na vse načine, da bi preprečile razpečevanje slovenskih knjig. Posebno piko so imele oblasti na čitanko "Prvi koraki", ki jo je tiskala "Goriška matica" in pa knjigo za mladino "Kolački", ki jo je tiskala goriška Mohorjeva družba. Več šolskih nadzornikov v goriškem okraju je z vso vnetostjo zaplenjevalo ti dve knjigi. Naročili so italijanskim učiteljem in učiteljicam, naj ukažejo učencem, da prinese to knjige v šolo z izgovorom, da bodo v šoli brali iz njih. Ako so otroci ubogali, so jim knjige takoj zaplenili. Ako pa otroci niso ubogali, je šel učitelj v spremstvu fašistov od hiše do hiše in so iskali te knjige v hišah, kjer ni bilo takrat nikogar doma.

Solske oblasti so opozorile na te knjige policijo, ki je šla takoj na delo in zaplenjevala knjigo "Prvi koraki", čeprav je bila tiskana s privoljenjem lokalnega cenzorja. Policija in karabinjerji so šli v hiše vseh agentov, ki so bili pooblašeni razpečevati knjige "Goriške straže" in niso jemali samo to nedolžno knjigo za otroke, ampak tudi vse publikacije "Goriške matice".

V letih 1927 in 1928 je bilo pred sodnijami v Trstu, Tolminu, Podgradu, Sežani, Ajdovščini in drugih več kot 20 agentov "Goriške straže" obsojenih radi razpečevanja knjig. V največ slučajih so bili obsojeni v težko globo, pa tudi v ječo. Te obravnave, ki so dale obtoženim mnogo stroškov, so imele namen, da bi jih oplahili pred nadaljnim razpečevanjem slovenskih knjig.

Posebno tipičen je slučaj Slavka Tuta, ki je bil obsojen na dva meseca ječe, ker je imel v svoji hiši slovenske knjige, jih razpečeval in s tem "širil slovenski jezik na škodo italijanskemu". Prizivna sodnija ga je sicer oprostila, toda goriška komisija ga je poslala za tri leta na Liparske otoke.

V Gorici sta imeli samo dve knjigarni dovoljenje, da sta smeli imeti v izloženem oknu slovenske knjige in jih poročati svojim odjemalcem. Toda če je kdo naročil knjige po pošti, jih je malokdaj dobil. Pošta jih je vrnila knjigarni z opombo, da jih naslovnik ne mara, v največ slučajih so se pa knjige enostavno "izgubile". V dostih slučajih je bil pa še naslovnik poklican na policijo, kjer se je moral zagovarjati, zakaj si je drznil knjige naročiti.

BESEDA IZ NARODA

Iz urada gl. podpredsednika SMZ

Božični prazniki so tukaj in leto se bliža svojemu koncu. Zopet bomo delali resolucije za prihodnje leto. Zato pa si vzemimo čas, da si izprašamo vest: kaj, kako in zakaj smo se trudili vse leto 1941; ali samo zase, ali bo to tudi komu drugemu v korist. To pa napravimo, da bomo vedeli pri čem smo. Nato pa sodimo sami sebe, če je bilo slabo, potem to zanjepoj opustimo in če je bilo pa dobro pa podvojimo.

No, Slovenska moška zveza sicer počasi, a vendar povoljno napreduje, tako v članstvu na splošno, kakor tudi v novih podružnicah. Lahko smo ponosni, ker imamo danes že precej več novih podružnic in tudi članstva, kakor smo ga imeli pred letom. Podružnica št. 1 je zelo dobra in kako pa tudi ne, saj ima vendar vse najboljše moči med sabo; št. 3 pa je največja, saj ima tudi veliko polje zato; št. 4 zelo dobra, podvoji članstvo; št. 5 in 6 ravno tako; št. 8 najmanj 200 novih članov v prihodnjem letu, tudi št. 10 lahko to naredi; št. 9, 11, 12, 13, ki so novejšje podružnice, potrojite svoje članstvo. Podružnica št. 14 je še mlada in prav lepo napreduje, a prosim vas bratje, malo več aktivnosti. Podružnica št. 15 je pa komaj mesec stara. Bratje pri tej številki, vsi na delo, da vam zraste veliko drevo.

Prosim in apeliram na vse uradniške podružnice in ravno tako na vse članstvo naše zveze, da stojite trdno in delujete skupno po svojih najboljših močeh za napredek svojih podružnic in Slovenske moške zveze. Bratje, nikar ne mislite, da je dovolj samo en nov član na mesec, ampak vsak član naj se potrdi in pridobi po deset in več novih članov na mesec. Tak sklep naj si vsak osvoji na novega leta in po njem naj se tudi ravna. Bratje, nikar ne mislite, da pretiravam, sam sem to izkusil in storil sem več kot pa vas prosim. Bratje, storite tako in koncem leta 1942 se bomo vsi veselili lepega napredka pri Slovenski moški zvezi.

Opozarjam pa vas tudi bratje, da ne pozabite, da ima sedaj naša zveza tudi mladinski oddelek. Vpišite vse svoje sinove pri svoji podružnici. Vsak lahko pristopi v mladinski oddelek od 1. do 16. leta. Vse potrebne listine dobite pri tajniku svoje podružnice. Tajniki, če vaša podružnica še nima mladinskega oddelka, tedaj se potrudite in ga takoj organizirajte.

Vsak naj se zaveda, da iz mladinskega oddelka bo rasel tudi odrasli oddelek in tako bo rasla tudi naša Slovenska moška zveza in tako bomo pridržali tudi našo mladjo generacijo, da se ne bo prehitro potujčila. Saj vidimo, kako hitro v Evropi trebijo naš mlili slovenski jezik in slovenski narod sploh. Stojmo vsaj mi, ki nam je še dana prilika, da lahko še za nekaj let podaljšamo življenje našemu jeziku. Samo mislite, kako bi naši tam cnkraj morja radi danes govorili svoj jezik, pa ga ne smejo — vse jim je odvzeto in razgnani so na vse strani sveta. Težko mi je, ko to premišlujem in skoro bi rekel, da tudi pisati ne morem več za danes in preostaja mi še toliko, da vam vsem gl. uradnikom, kakor tudi vsemu članstvu želim vselej božične pravničke in srečno novo leto. Naj v prihodnjem letu izgine vsa sebičnost izmed nas, naj vlada med nami sloga, požrtvovalnost in bratska ljubezen ter resni pravji. Za božični mir skozi vse leto 1942, da bi zdravi dočakali in da bi leto osorej z veseljem zrlji na uspehe celega leta. Hvala Bogu, v preteklem letu ni bilo naše delo zamanj, verjemite mi, da bo tu-

di vam v zadoščenje.

Vse to vam iz srca želim, da bi se vse uresničilo. Vas bratsko pozdravlja za napredek in procvit Slovenske moške zveze,
Tony Rudman,
gl. podpredsednik.

Iz Jutrovega

Čenjeni delničarji in delničarke ter sploh vse cenjeno občinstvo iz naše okolice; tem potom vam naznanjamo, da bomo imeli v našem domu, v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave., dne 17. januarja 1942 srnjakovo večerjo in sicer se prične s serviranjem ob osmi uri zvečer.

Nikar pa ne smete misliti, da bomo imeli samo srnjaka, o nikar ne, na razpolaga bo tudi vsakovrstnih drugih dobrot. Vsi tisti, ki še nimate vstopnic, ste prošeni, da si jih čim prej preskrbite. Dobite jih lahko pri vseh direktorjih in pri vseh članicah našega Gospodinskega kluba ali pa tudi pri oskrbniku Slovenske delavske dvorane.

Vabljeni ste, da se gotovo udeležite v velikem številu, ker to je nekaj posebnega za našo dvorano, kajti to je prvi srnjak, ki bo serviran v Slovenski delavski dvorani, odkar je ista postavljena. Zato pa upam, da ne bo nihče odrekel, če slučajno kateri izmed članic potrka na vrata in vam ponudi vstopnico, saj gre vse, kar bomo napravili ta večer, v korist naše dvorane.

Povedati pa tudi moram, da nam je srnjaka preskrbel naš poznani jager Louis Kočevar iz Elizabeth Ave. Pravi, da ga je dobil nekje v Pennsylvaniji, a kje in v katerem kraju, tega nam pa ne more povedati. Rekel je, da sedaj že ve zanje in da bo šel pridne leto zopet ponj. Le ko pride Louis! Zato pa tudi prav prijazno vabimo vse naše slovenske jagre, da pridete pokusit tega našega srnjaka. Posebno pa povabimo tudi našega Jakata, le pridji, da boš videl, če bo naš tak, kakršne Ti pritroskaš iz Pennsylvanije.

Torej, rojaki: ne pozabite teokusne večerje in zapomnite si, da se to vrši v soboto, 17. januarja 1942, ob osmih zvečer v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Vas vse prav prijazno vabi in pozdravlja,
Direktorij SDD in
Gospodinski klub.

Svetonočno srečanje na cesti

O srečanju na cesti bi vam pripovedoval, o svetonočnem srečanju, ki sem ga doživel na naši cesti slovenski...

Ni naša cesta, kot so druge ceste, ravne in gladke, v daljavi se izgublja oče, sive in ne-gibne. Ceste po svetu so ceste strojev in popota, cesta slovenska pa je pot desetega brata: vasi obiskuje, pri znamenju očenaš zmoži, potlej se v ostrih ovinkih povzpne na goro, kjer v Marijini cerkvi pesem pobozno zapoje; med temnimi jelkami se spušča v dolino, kjer polja razkosa in bister potoček spremlja...

Nikjer se ne ustavi, brezkončna je kot romanje desetnika! To je cesta slovenska, cesta desetega brata.

Ali ne čutite, kako vabi s seboj? Kmetu, ki v slavnosti koč koruznega kruha strada, prigovarja: "Pojdi z menoj! Vem za zemljo, ki ti bo stoteri in sad obrodila! Pojdi, sit boš in bogat!" A kmetič ne gre. Zakaj ljubeča mu je njegova, s krvjo dedov napojena in z njegovim znojem in žulji pognoje-na, a vendar tako skopa zemlja, pa vendarle dom njegov: "Ljubom doma, kdor ga ima!"

In otroku, ki vsako jutro v šolo hiti, mar ni cesta tudi njemu vsejala seme hrepenenja po tujini, po daljnih deželah, željo, da bi šel po cesti kar naprej in naprej, dokler ne bi prišel do zlatega gradu, za zakletim zmajem in s prelepo kraljičino zlatolaso, kakor mu je babica pravila. Zares, ni malo otrok, ki jih cesta izvabi s seboj, odtrga od doma...

Slovenska cesta, pot desetega brata! V poletnem soncu bleščeča kot sneg, živahna kot pesem, vesela kot prirčen zdrav dobrega znanca! Berač stopa po njej, z dolgo brado in s polno malho novic, študent jo meri vsak dan, tiho pesmico brundajoč, oče pridejo po njej s sejma, vznika srečava ob visoko naloženem vozu in postiljon trobi po njej na svoj rog.

Lepa si, bela cesta slovenska, dokler te poletno sonce obseva! K sreči vabiš ljudi v svet vodiš, srečo najdejo ljudje na tebi! Rad bi, da bi bila tvoja slika vedno tako lepa in vedra.

Dan pred božičem, zimsko popoldne, skoraj že sveti večer. Iz ozke, skalnate soteske sem prispel po cesti v ljubko dolinico. Sonce je tu še zlatilo vrhove, vas v dolini pa je bila že zavita v modrikaste meglice. Šumenje drobnega potočka se je le tupatam oglašalo izpod ledene skorje, obcestno drevje je mirno in resnobno nosilo praznično odejo ivja, le tupatam se je veja zbudila iz sanj in se zravnila, veterc mi je nosil ivje z nje v obraz.

Vse je bilo lepo, praznično! Saj sem šel domov, na božične počitnice. V mislih sem že snoval domačo nalogo, podobno vsem božičnim nalogam: Sveti večer je. Praznik miru in ljubezni, ko se vračajo iz tujine izgubljeni sinovi, ki jih doma čaka ljubeča mati, kleče pred jaslami v molitvi zanje. O, kako lepo nalogo bom napisal.

V snegu škripajoči koraki so me vzbudili iz zamaknjenih misli. Pred menoj je omahovanje in počasi stopal mlad, enak in izčrpan mož, s culico na koščenih rami. Tudi deseti brat, ki se na sveti večer vrača k staršem, izgubljeni sin, ki ske-san roma proti domu? Pospešil sem korak.

"Dober večer!"
Mož je počasi dvignil povešeno glavo. Stal je pred menoj, šibkega telesa, udrtih prsi in voščenega obraza. Izpod ponošene klobuka s širokimi kraji-ko so silili črni kuštravi lasje, izpod nagubanega čela me je gledalo dvoje obupanih oči.
"Dober večer, gospod!"
"Kaj bi z gospodom! Študent sem!"

"To se pravi, da hočete biti gospod!"
Trpkost so zvene le njegove besede. Pogledal sem ga bolj pazno. Bil je, kot je podobnih milijon in še več, vendar je bilo v njegovem obrazu nekaj posebnega, nekaj čudnega, čemur nisem vedel imena. In izraz njegovih oči! Iz bledega in shušane obraza so gledale v svet tako obupno, nezaupno, skoraj sovražno! Pretresljivo revščino si mogel čitati v njih, trpek posmeh preteklosti, temen strah pred bodočnostjo, najbolj pa zapuščenost, zapuščenost...

"Pustiva to!" sem ga miril. "Saj je vseeno, gospod ali študent ali kar koli! Vsi smo ljudje!"
"Vi morda res še mislite tako, ker ste mlad, napol otrok še. Drugi pa ne mislijo tako! Drugi priznajo le gosposke, le študirane ljudi! Šol, izpričeval potrebujete za vsak korak, še za umetnost..."
"Kaj ste morda vi umetnik?"
"Da, mladi gospod, umetnik sem. Slikar, kar je bil tudi moj oče. Nisem hodil v šole, pa vam vendar narišem Madono, lepo, kot je lepa le v nebesih in ka-

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška

zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave

Pristop od 16. do 55. leta,

Za 25 centov mesečnega asesmenta, plačuje dobrostojećem članu do \$100 pogrebni stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRED UDOVICH, 183—22nd St. N. W., Barberton, O.
Prvi podpredsednik: ANTON RUDMAN, 719 E. 157th St. Cleveland, O.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1087 Sutherland Ave., Akron, O.
Blaginik: JERRY ZUPCE, 982 E. 207th St. Euclid, O.
Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: JOHN LINTOL, 208—23rd St. N. W., Barberton, O.
Drugi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 16007 Holmes Ave., Cleveland, O.
Tretji nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1440 E. 40th St., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: AUGUST F. SVETEK, 478 E. 152nd St. Cleveland, O.
Drugi odbornik: FRANK MERHAR, 1015 E. 62nd St., Cleveland, O.
Tretji odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, O.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze
1087 Sutherland Ave., Akron, O.

Iz urada glavnega tajnika SMZ

Ko smo zopet pri koncu starega leta, je že naša navada, da pogledamo nazaj v preteklost in pregledamo naša dela, da se sami prepričamo, ali smo naredili kaj napredka v preteklem letu. Vem, da ni človeka, kateri ne naredi nekaj načrtov in sklepov, kateri hoče napredovati in popraviti navade, katere niso koristne. Danes, kakor nikdar poprej, je nujno in potrebno, da naredimo načrte ne samo za našo osebo korist, ampak za korist naše lepe nove domovine in tudi naše napredne organizacije.

Za napredek naše domovine bo vzel veliko požrtvovalnost od strani našega mladega članstva, kateri so pripravljeni dati svoj življenja za prostost, katero poznamo v naši prosti Ameriki. Ameriški Slovenci v vojaški službi torej delujejo za deželo in po leg tega, ko bodo zmagali, bodo pripomogli do svobode za nas, rojake in napredek slovenske v stari domovini. Vsak ameriški Slovenec lahko naredi nekaj, da bo zmaga naša in to da izvršuje svoje vsakdanje delo še boljši kakor kdaj poprej, da se vedno zaveda, da je častno in ponosno biti ameriški državljan.

En jako dober sklep zavednega člana naše Slovenske moške zveze v Ameriki je, da pridobi v našo organizacijo vsaj enega novega člana vsaki mesec novega leta. Torej apeliram na članstvo vseh podružnic, da delujete v to smer, in že naprej upam in vem, da boste imeli dober uspeh.

Prav z veseljem naznanjamo, da je sobrat Anton Rudman prvi glavni podpredsednik kustanovil podružnico št. 15 v Detroitu, Michigan. Torej se širimo. Detroitčanom pa zaključimo dobrodošli med nami. Upamo, da boste lepo napredovali po načrtih, katerih se je naša organizacija ustanovila. Z veseljem bomo nasledovali vaš bodoči napredek.

Tajnik podružnice št. 4 v Girard, Ohio, pismenim potom naznanja, da priredi št. 4 plesno veselico v soboto, dne 31. januarja v Slovenskem narodnem domu v Girardu, Ohio. Prav prijazno vabijo vse člane in rojake, da se udeležijo.

Tudi podružnica št. 1 v Barbertonu naznanja, da bo imela veselico na isti dan.

Tem potom se prav lepo zahvaljujem časopisu Ameriška Domovina za izvrstno sodelovanje v preteklosti in upam se za nadalje.

Voščim v imenu glavnega urada Slovenske moške zveze v Ameriki vsem članom in čitateljem tega lista lepe in vesele božične praznike ter srečno in napredno novo leto. Z bratskim pozdravom,

Vincent H. Lauter, glavni tajnik S. M. Z.

kršne je znal naslikati le moj oče. Ali pa Jezuščka, če hočete, pa Jožefa, in svetega Roka ali pa svetega Florijana. Znam slikati. Toda kaj mi to pomaga. Sedanji ljudje se več ne brigajo za kapelice in znamenja ob poti, nihče jih ne mara dati preslikati. Tudi drugod zame ni več kruha: včasih sem slikal na gostilniške stene poskočne jelene, lovec na jagi, trebušnate pvice in lepe deklice s kozarčki rdečega vina v rokah... Sedaj tega ni več; ni več moderno. Pa saj sam vem, da je bilo vse to slikanje laž...

"Zakaj? Kako to mislite?"
"Laž je, slikati na steno rejenega in smehljajočega se možakarja, ko vem, da se zaliva gostje z jerešum, zato ker so lačni in da utopijo v njem črne skrbi, ki jih dan za dnem morijo! Laž je, slikati Mater Marijo z zlato krono na glavi, z biseri v laseh in s prstani na rokah. Saj Marija ni bila takak! Jaz bi narisal Marijo tako, kakor je bila v resnici: preprosto ženo, mater, z od dela in žrtve razoranim čelom, kakršnega je imela moja mati..."

"Pa narišite tako Marijo, barve, kdo stan in kruha za to čas? Kmetje ne marajo takak Marije za v kapelico, vsi drugi ker nimam šol, nimam izpričeval..."

"Nisem vedel, da je življenje tako težko..." Zares sem mi je mož smilil.

"Kako bi vedel! V šoli tega ne učijo! Kdo se more življenje iz knjig naučiti! Vse knjige kažejo o življenju in vse slike kažejo! Toda življenje, življenje, opisujejo knjige, življenje, kršnega kažejo slike, ni resnično, je laž, velika laž! Slike naslika drevo, cvetoče ob poti, pesnik, ki pride zaljubljen in od mo, ga opeva... In gospod, ki je videl sliko in prebral pesem, se pelje sit in spočit z avtom mimo tega drevesa in poti, kima sam pri sebi, češ, 'Saj je res lepo po cestah, lepo, kdo bi to mislil...' Toda hodiš dan na dan po cestah, zmučen in lačen, kako se navduševal za cvetoče drevo ob poti?"

"Vi ste velik pesimist!"
(Dalje na 3 strani)

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

treba. Ze sam napis je...
 "Zal sem prišel prepozno. Small Hunter je mrtev." Prebledel je.
 "Sveti Bog —! Mrtev —! Pravi dedič mrtev —! In mi smo njegovi nasledniki —. Dedič ogromnega premoženja."
 "Milijonov!"
 Kar za glavo se je prijel. "Kdo bi verjel —! Kaka sreča —! Kaka veličanska sreča! Konec je trpljenja —! In naši starši —! Kako bodo srečni —! Sedaj bi verjel, da lahko človeka kap zadene, če čuje nenadoma tako novico —. Milijoni —."
 "Pojdite — pojdite —! Objektivni moram, vi sijajni, vi edini človek!"
 "Pograbil me je. Ubrnil sem se mu."
 "Pomirite se! Zadeva še ni toliko dozorela, da bi vas smela zadeti kap ali pa da bi znoreli! Edini pravi dedič ste sicer, podedovati pa zaenkrat ne morete ničesar več."
 "Sesedel se je."
 "Kaj —? Nič več —? Ali ni denarja?"
 "Ni ga več. Jonatan Melton ga je pobral."
 "Zastokal je."
 "Sveta nebesa! Tisti slepar! Pa ste rekli, da ste ga našli —! Ga niste prišli?"
 "Prišel sem ga in ne samo enkrat. Pa ušel nam je z očetom vred iz Tunizije, hitel v New Orleans, se predstavil za Small Hunterja, kateremu je, kakor veste, zelo podoben, pobral milijone in izginil."
 "Niste šli kaj za njim?"
 "Spotoma nam je zbolel Winnetou, štiri mesece smo bili priklenjeni na njegovo bolniško posteljo. In medtem so Meltoni opravili."
 "Ampak vsaj pisali bi bili, vsaj brzojavili —!"
 "Pisal sem in brzojavil odvetniku Fred Murphyju, pa ni nič pomagalo. Lopovi so razpredli svoje mreže krog odvetnika tako pretkano, da so bili popolnoma varni. Prepozno smo prišli v New Orleans."
 "Ves razburjen je stopal po sobi, gubal čelo, grdo gledal in stiskal pesti."
 "Jonatan Melton nam mora takoj izročiti dediščino, takoj! Kje pa tiči, lopov? Koj bom potoval za njim, prisilil ga bom, da mi vrne denar!"
 "In grozeče je zamahnil z roko. Da ga je videl Jonatan Melton, gotovo bi se ga bil prestrašil."
 "Smehljaj sem se mu. Razdražen je obstal pred menoj."
 "No —? Kje tiči tisti lopov —?"
 "Tu v Albuquerque!"
 "Sapo mu je vzelo."
 "Tu — v — Albuquerque —?"
 "Da."
 "Zakaj pa mi niste tega prej povedali? Zakaj mi niste pisali? Ze nekaj dni sem tukaj —. Prijel bi ga bil —."
 "Mislite? Sodim, da je prišel šele pred dvema dnevnoma. Za petami smo mu bili. Pismo bi ne bilo prej prispelo ko mi. In tudi mi bi bili o pravem času prispeli, da nas niso spotoma zadržali Komanči. Zamudili smo se za poldrugi dan."
 "Nas torej ne zadene nobena krivda. Sicer pa mislim, da ga bomo jutri prijeli."
 "Vi —? Ali nista samo dva, vi in Winnetou?"
 "Anglež Bothwell se nima pridružiti v Egiptu, izvrsten človek, pravi gentleman, junak, da ga je treba iskati."
 "Torej v Albuquerque da je Jonatan —? Koj bom —."
 "Podjetno je stopil."
 "Stojte!" sem ga ustavil, ko se je obrnil k vratom. "Počakajte! Mož namreč ne stoji zunaj pred vrati, da bi vam kar v naročje omahnil."
 (Dalje prihodnjič)

Proslava dneva zedinjenja v New Yorku

Konec.

Kadarkoli se prvič sestanejo dve razne skupine, dve plemeni, dva naroda, ki sta prej živela dolgo časa posebej življenje, se predmeta drug drugemu ter sprejmeta drug od drugega najprej svoje slabe lastnosti, slabe strani. Kajti slabe, negativne lastnosti so bolj proste, bolj vidne, lažje jih je mogoče spoznati na zunaj in lažje jih je sprejemati. Lepe lastnosti so v globini duše in srca, finejše so, skladnejše in bolj skrite, pa jih je težje opaziti. Često vidimo izredno čunega človeka, ki je zelo skromen, miren in tih, ne razkazuje se in ne sili v ospredje, dočim je pri prostostih ljudi vse drugače. Angleži so to zdavnaj opazili, pa so kot svoje izseljence poslali v svet svoje umne in najpoštenjše ljudi, ki v tujini prostemu in neizobraženemu svetu niso najprej podajali slabih lastnosti. Pri Francozih je malo, malo drugače in njihovi pisci se pritožujejo o tej strani njihove izseljeniške politike. Pa tudi kadar se dve kulturni središči snideta, se opaža isti pojav. Celo na posamezne osebe to posplošuje. Nekaj francoski pisatelj je, proučujoč vprašanje rojstev in umiranja v Franciji, ki Franciji povzroča toliko skrbi, ker prebivalstvo v njej ne narašča, je posvetil del razprave zakonu in vzroku razporka. Dognal je, da je največ razpork v prvih letih skupnega življenja, ker dve osebi takrat najbolj jasno in najprej zagledajo obojne slabe lastnosti, kjer se ne skladata: različna značaja, lastnosti, navade, čustvene in naravne razlike, vse različne zaradi različnega prejšnjega življenja.

Nekaj podobnega je tudi v prvih letih skupnega življenja Srbov, Hrvatov in Slovencev. Drug je pri drugem opazil slabe strani, ali, če hočete, različne lastnosti. Pustimo ob strani narodne

težnje ali bojazni. Drugačne, različne preteklosti so odlele tudi različne narodne lastnosti. Stoletja v Hrvatski in v Sloveniji niso bila stoletja v Srbiji. In kadar Hrvači pravijo Srhom, da so Balkanci, otroci vzhoda in Srbi Hrvatom, da so Avstrijanci, otroci zahoda, je v tem desti resnice. Vendar so to prvi in drugi sprejemali kot žalitev in se hudovali, brez razloga. Vzhodna civilizacija ni dala manj kot zahodna. Vzhod nam je ravil do mislijo; vili nam je v dušo najlepše čustvo, kar jih je človek bil deležen: versko čustvo. Obrnil je naše oči k nebu; pokazal nam je, kako se samo z dobrimi deli tja pride ter nam zagrozil s peklo za naša grešna dejanja. V težkih dneh naše luše, se naši pogledi obračajo k nebu in v cerkvah nahajamo zdavilo za največje bolečine naše duše. Zato je imaginacija, nardova domišljija močna na vzhodu, t. j. močan idealizem, in mi srbi smo res polni čustev, domišljije, idealizma, skupnega, narodnega idealizma. In kadar nam pravijo, da smo guslarski narod, narod gosli, je to resnica. In samo v takem idealizmu mti govori sinu: pojdi, sinko in pokaži, čigavo je kraljestvo, toda sinko, prej umri in izgubi glavo, kakor pa dušo. Mimo največje ljubezni, ljubezni matere do sinu, se močnejše odraža ljubezen za: pravico, resnico, narost.

Posledica takega nastroja in pogledov tega narodnega idealizma, to so te neenake bitke po Srbiji, imenovane četniško, bojevanje, borbe najidealnejših borcev za svobodo, pod generalom Dražo Mihajlovičem, proti najkrvoločnejšim silam številnega barbarskega naroda.

Dočim je vzhodna civilizacija dvignila dušo, je zahodna civilizacija dala človeštvu mnoge iznajdbe, mnoge znanstvene izume, odkritja, mnoge resnice, da boljše poznamo svet in da bi srečnejše živeli — dvignila je raz-

zum. V Avstriji, v zahodni civilizaciji, je bilo marsikaj lepega in koristnega: stara uprava, sodstvo, red in mir. V Hrvatski se je stoletja živelo mirno, a v Srbiji s puško, pa so tako res nastale nekoliko različne lastnosti, ki jih drug drugemu prikazujemo kot slabosti.

S tem hočem povedati samo, kako težko je življenje raznih sredin v prvih letih skupnosti, a dvajset let našega skupnega življenja je samo trenutek v zgodovini naroda. Čas poravnja in zacementi vse.

Kako je sedaj z jugoslovansko mislijo, mislijo o zedinjenju Srbov, Hrvatov in Slovencev?

Pritisni na njo, da bi se zadušila, je velik. Preiskuje se s strani Italije in germanstva so prav tako veliko. Ali se bo zamisel mogla uspešno upreti pritisku in preiskujnam, kakor v letih prve svetovne vojne, od 1. 1914. do 1918?

Vidimo, da jo slabotni duhovi predajajo sovražniku. Vidimo, da jo izdajalci skupaj s sovražnikom skupaj duše v krvi, ubijajo svoje brate. Vendar upamo, da je jedro naroda zdravo, z zdravim narodnim čutom.

Mnogo bo odvisno od našega treznega in hladnega gledanja v bodočnost. Nedvomno je, da bi bil vsak od naših treh narodov, osamljen, vedno izpostavljen nevarnosti, da postane plen tujca. Prešli bodo dnevi vznemirjenosti, preplašenosti in živčnosti in zaupam v čut naroda. Zato v gajajmo našo notranjo povezanost v dobrem, kakor v zlu, v tistem zlu, ki je zajelo vse človeštvo.

Pred več kakor šestdesetimi leti nam je dejal umen človek, veliki mislec, Anglež J. Stuart Mille: kadar v nekem narodu neko na cesti potegne nož in hoče drugega ubiti, posamezniki pa obračajo glavo, da ne bi imeli takšnih sitnosti in "gredo za svojim poslom," — ta narod gre pogubo.

Če bi bil danes ta politični fi-

lozof živ, bi, mislim, dejal: če v človeštvu en narod potegne nož in hoče pobiti druge narode, pa člani tega človeštva obrnejo glave, da ne bi imeli kakšnih neprijetnosti in gredo za "svojim poslom" — to človeštvo gre v pogubo. Zdi se mi, da je zato, ker niso vsi člani človeštva takoj doumeli te važne resnice, za loigra človeštva tudi tako velika. K sreči so prvi žrtvi pritekli na pomoč Angleži in Francozi. Ti drugi zdaj žal "gredo samo za svojim poslom."

Sreča je tudi to, da je iz velike daljave takoj zakričal na zločinca človek, in z njegovo izvolitvijo ves njegov veliki narod, katerega neposredne koristi niso bile ogrožene, ter pokazal pot do vzajemnosti človeštva. To je bil Roosevelt. Zato Roosevelt ne pripada več samo ameriškemu narodu — on je človek človeštva.

Zdaj stoji tudi veliki ruski narod, stojimo tudi mi na velikem potu skupaj z Angleži, ki so v teh, zanje zelo težkih časih večji kot kadarkoli prej v njihovi zgodovini. Naj nam bo uteha v našem trpljenju, da se z našim mladim kraljem nahajamo na potu časti, morale, pravice, resnice in svobode.

Vstanimo, prosim, in zakličimo:

Živelo Njegovo veličanstvo kralj Peter II.!

Živela Jugoslavija! (vsi vstanejo in burno odobravajo.)

SVETONOČNO SREČANJE NA CESTI

(Nadaljevanje z 2 strani)

dejal nekako kar tako. "Ne vem, kaj to pomeni. Vem le to, da sem utrujen, lačen in bolan..."

V tem naju je srečal eleganten avto, Oster, s sneženim ivjem pomešan cestni prah se nima je zakadil v lica. Moj sopotnik je začel sunkoma kašljati. Ko se je prah razgubil, je kašljaj še vedno in na belem snegu so bili vidni sledovi krvi.

"Kri gledate? Da, da, jetičen sem, pravijo da v poslednjem štadiju. To se pravi, da bom moral skoraj umreti!"

"Hudo je to! Smrt je nekaj strašnega!"

"Da, nemara! Toda tako strašno ne more biti, kot je življenje jetičnega reveža: materje skrivajo otroke pred menoj, da jih ne bi okužil s svojim dihom, gospodarji se branijo, da bi si smel ogreti zvečer premrle ude pri topli peči. Le po hlevih se moram potikati..."

"Ali vas zelo boli v prsih?" sem ga vprašal z resničnim sočutjem.

"Kaj tisto, bolečine v prsih! Drugo je, kar se vse bolj boli! Grem mimo dekleta — obrne se vstran, da ji ne žali oči pogled na mene, na jetičnega... In ko me ponoči duši kašelj v kakem listniku, čujem fantovsko petje na vasi... Dekletom pojejo pod okni. Kdo se spomni, da sem tudi jaz človek s srcem, da sem tudi jaz mlad, da bi tudi jaz rad živel, da tudi moje srce koprne po ljubezni? Toda ljubezen, veselje, to je le za zdrave ljudi, ne pa za mene, jetičnega beraškega slučkarja. O, ko bi kdo mogel čutiti, kako to boli, ta zavest krivice, ki se mi godi, ta občutek izobčenja iz življenja!"

Obmolnil je in si šel z roko čez oči. Zdaj sem razumel te oči, obupan izraz v njih! Čez trenutek je nadaljeval: "Gospod! Vi ste študent in gotovo boste vi pisali v šoli naloge o življenju in o lepoti, o praznikih in o svetem večeru. Le po napisi o vsem tem! Saj je za vas tudi zares vse lepo! Toda ko boste vse to pisali, se spomnite, da ni v vsem tako! Spomnite se, da ste nekoč srečali na sveti večer človeka na cesti, desetega brata, od usode zaznamovanega in od življenja zavrženega človeka, ki ni sam božični večer ni imel kje odpočiti trdnega telesa ob toplem ognjišču, ki ni imel nikogar na svetu, ki bi ga prič-

koval, kateremu bi mogel požiti svoje gorje... hudo je vsak dan, biti na svetu sam in zapuščen, trikrat hudo pa je obhajati sveti večer na cesti in v hlevu..."

Iz oči sta se mu utrili dve grenki solzi, sramežljivi solzi jokajočega moža... O ti dve očesi, zdaj vaju razumem, zdaj vem, zakaj tako obupno zreta v svet..."

"Pojdite z menoj! Tu v hrib gre steza do mojega doma!"

"Hvala, toda ne morem! Še po ravnem, po izvožen cesti se komaj premikam! V hrib pa več ne morem, me duši!"

"No, pa z Bogom in vesele praznike!" Vedel sem, da je to le dobra beseda in nič več. Zares se je bolešno nasmehnil in zamahnil z roko:

"Ni več praznikov zame! Pozdravljeni, gospod, in ne pozabite napisati!"

Počasi se je premikala njegova sklonjena postava po zasneženi cesti, bolj ko sem se spenjal v breg, vse manjša je postajala. Toda izraz njegovih obupanih oči me je zbadal v srce in nisem se mogel več zbrati, da bi dalje snoval naloge o božičnih počitnicah in o svetem večeru.

Tudi cesta je dobila drugo podobo: ni bila več lepa kot srebrn trak, ne več poskočna kot pesem, pošastno se je krivila in grbančila po goličavah in grapah, in deseti brat, ki hodi po njej, ima že vse krvave noge...

Spet je sveti večer. Od vseh vetrov se bomo vračali domov, k jaslicam v kotu in k božičnemu drevescu pod njimi. Mati, ali žena, ali otroci nas že čakajo v topli in razsvetljeni hiši. Radi imamo, da na sveti večer pridejo domov vsi naši dragi, da se vrnejo tudi vsi izgubljeni sinovi...

Vendar se mi zdi, da bomo svetemu Detecu, ki se je moral roditi v hlevu, v jaslih, ker so pred Njegovimi siromašnimi starši zaprli vsa vrata, storili največje veselje, če bomo na sveti večer prijazno sprejeli v hišo tudi bednega brezdomca, desetega brata, in mu vsaj na sveti večer prižgali iskro veselja v obupanosti oči...

HITITE ANGELI

Hitite angeli čez zemljo in glasno oznanjujte mir, v trpljenju čakajo rodovi, zašli so v strašni boj, prepri.

Naj pesem vašo ta nebeška, ki mir oznanja, mir ljudem, vse strašno to gorje preglasa, vse vrne v bratovski objem.

Oj, ljubi mir! — to sveto pesem zapoje spet naj zemlje rod naj ves preprost, kot sveto Dete, s pastirski v hlevček gre nasprot.

In sveta noč bo praznik sreče, saj je poslala nam Boga, rodila v jaslice je Dete, ki nosi pravi mir sveta.

Nad 800 kvartov človeške krvi, katero rabijo za transfuzijo ranjenecem, pošljejo vsak teden v Anglijo.

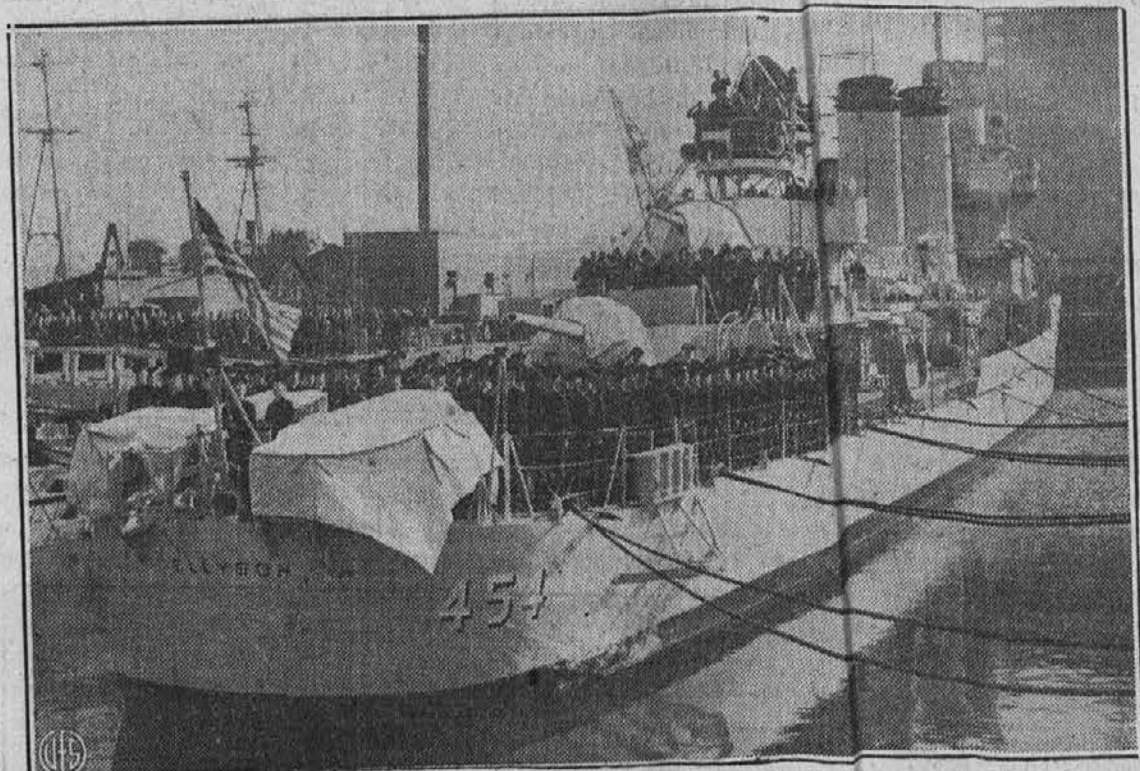
MALI OGLASI

Pohištvo poceni

Naprodaj je čisto malo rabljeno pohištvo za jedilnico; kompletno. Proda se jako poceni. Vprašajte na 1250 E. 172. St. (302)

GAY INN

6933 St. Clair Ave. Godba in ples vsak petek in soboto... Najboljša pijača Endercott 8811 (Fri. -x)

"Ta ladja je bila zgrajena za boj, o tem ni nobenega dvoma." Tako je povedal mostov rušilca "Allyson" admiral Adolphus Andrews, ko je bil rušilec splovljen v morje 5. julija v Kearny, N. J.

V svojem uradu v palači Malacanang, Manila, je predsednik Manuel Quezon (levi) imel razgovor z ameriškim vrhovnim vojaškim poveljnikom na Filipinih generalom Douglas MacArthur-jem in angleškim vojaškim poveljnikom na Daljnem Vzhodu baronom Robert Brooke-Popham (desni na sliki). Razpravljali so o položaju na Daljnem Vzhodu.

Za las je manjkalo

ROMAN

"Nikakor ne, ker sem jim sporočil, da ne pridem. Silno dosti opravka imam še za sodnijo, kar bi nocoj rad izvršil."

Po tem odgovoru je zložil skupaj prtič in prižgal svečo.

"Lahko noč!" reče sestra. "Nocoj se ne vidimo več," in ko se globoko priklone napram Diani, odide iz sobe s svečo v roki.

"Kam je namenjen vajin brat?" vpraša Diana radovedno.

"V svojo sobo, gospodična. Soba se nahaja na nasprotni strani, na levo od stopnic."

Diana je žarela kot ogenj. Ali naj na ta način izgreši priliko — priliko, o kateri je mislila, da je nikdar več ne dobi? Dekle zbere ves svoj pogum in reče:

"Pravkar sem se spomnila, dragi sestra, da moram spregovoriti nekaj besed z vajinim bratom. Počakajte za trenutek, vrnem se takoj!" In Diana hiti ven, pustivši za seboj začuden sestro, ki stoji nepremično na mestu z odprtimi ustmi. Čudili sta se, če ni mogoče strašna nesreča pripravila mlado gospodično ob pamet.

Zapisnikar je bil še vedno na hodniku in stikal po žepih, da najde ključ do svoje sobe.

"Govoriti želim z vami takoj!" zakliče Diana.

Mechinet je bil tako strahovito začuden, da ni mogel spregovoriti niti besede. Že se je obrnil, da bi se vrnil k sestram, toda Diana reče:

"Ne, ne, v vaši sobi. Nihče naju ne sme slišati. Odprite, gospod, lepo prosim. Odprite, ker sicer lahko kdo stopi v hišo."

Mechinet je bil v resnici tako ves iz sebe, da ga je vzel pol minute, da je našel ključavnico in je lahko odklenil. Končno, ko so bila vrata odprta, stopi v stran, da spusti Diano prvo noter, toda ona reče: "Ne, ne, vi stopite prvi v sobo!"

Mechinet uboga. Diana mu sledi, in kakor hitro je bila v sobi, zopet zapre vrata in jih celo zapahne z zapahom, katerega je opazila.

"Vsedite se, gospod Mechinete," reče, "in poslušajte me!" Zapisnikar postavi svečnik na mizo in se vsede.

"Vi me poznate, kaj ne?" začne Diana.

"Gotovo, gospodična."

"Gotovo ste slišali, da se bom poročila z gospodom Boiscoranom?"

Zapisnikar se zgane, kot bi sedel na peresu, se močno udari po čelu in reče:

"Ah, kakšen norec sem! Sedaj šele vidim vse."

"Da, prav imate," odvrne dekle. "Prišla sem k vam, da govorim o gospodu Boiscoranu, mojem zaročencu, mojem soprogu."

Tu preneha in za celo minuta sta si Mechinete in Diana sedela nasproti in premišljevala. On je premišljeval, kaj neki hoče od njega, dočim je ona mislila, kako daleč sme iti v svoji ponudbi.

"Vi si lahko mislite, gospod Mechinete, koliko duševnih bolečin sem prestala, odkar so poslali gospoda Boiscorana v ječo in ga obdolžili najtežjega zločina!"

"Gotovo!" odvrne Mechinete. Ves ginjen je zapisnikar še pristavil:

"Gospodična, lahko vas zagotovim, da jaz, ki sem navzoč pri vseh zaslišanjih in ki imam veliko skusenj v kriminalnih zadevah, — verujem, da je gospod Boiscoran nedolžen. Vem, da sodnik Galpin ne misli ta-

ko, niti Daubigeon, niti kdo izmed odvetnikov ali pa mestno občinstvo, toda moje prepričanje je tako kot sem izjavil. Veste, da sem bil navzoč, ko so padli po Boiscoranu, ki je bil še v postelji. In ko je Boiscoran zaklical: "Oh, moj dragi Galpin!" sem bil takoj prepričan, da je nedolžen."

"Gospod," jeclja Diana, "iskrena vam hvala!"

"Nobena zahvala ni potrebna, gospodična, kajti prihodnji dnevi so potrdili moje prepričanje. Nikdar se zločinski človek ne more tako obnašati kot se je obnašal gospod Boiscoran. Toda sodnik Galpin mi je rekel, da sem norec. Meni se pa zdi, da je on sam prismojen. In večkrat vidim gospoda Boiscorana, tembolj sem prepričan, da je nedolžen in da naj spregovorim le eno besedo pa bo oproščan."

Diana ga je poslušala s tako pozornostjo, da je skoro pozabila zakaj je prav za prav prišla.

"Torej," reče zdajci, "mislite, da gospod Boiscoran ni prav nič potrt?"

"Lagal bi, ako bi rekel, da ni žalosten, gospodična," se je glasil odgovor. "Toda potrt ni. Najprej je bil začuden, toda kmalu je postal zopet hladnokrven. Zastonj se je trudil sodnik zadnje tri dni in uporabljal vso svojo modrost in lokavost."

Tu Mechinete naenkrat prekine svoje pripovedovanje kot pijan človek, ki pride za trenutek k zavesti in ve, da je zini preveč radi preglobokega pogleda v kozarec. Zapisnikar vzklikne:

"Sveta nebesa, kaj neki pripovedujem! Za božjo voljo, gospodična, nikar nikomur ne povejte ničesar, kar sem vam govoril, zapeljan od simpatije, ki jo čutim do gospoda Boiscorana in do vas!"

"Ako bi me bolje poznali, gospod, tedaj bi vedeli, da se vedno lahko zanesete na mojo diskretnost. Nikdar ne boste obžalovali, ker ste mi s svojo zaupnostjo dali nekoliko tolažbe v moji globoki žalosti. Ni treba —"

Glas ji je skoro odpovedal in z največjim naporom je pristavila še sledeče besede:

"Kajti prišla sem k vam, da storite še nekaj več za mene, da mnogo več!"

Mechineta je zazeblu v srečo. Postal je bled. S precej močnim poudarkom reče:

"Niti ene besede več, gospodična; že samo vaše upanje je žalitev napram meni. Gotovo vam je znano, da radi svojega poklica in radi prisege, katero sem položil, moram molčati lik samotna celica, v kateri se nahaja jetnik. Če bi jaz kot zapisnikar, izdal tajnosti kriminalne preiskave —"

Diana se je tresla kot bilka v viharju, toda njen razum je ostal jassen in odločen. Po trenutku molka reče:

"Torej bi raje videli, da pogine nedolžen človek?"

"Gospodična!"

"Vi bi pripustili, da je nedolžna oseba obsojena, ko lahko z eno samo besedo popravite zmotno, katere žrtev je postal? In mirno bi gledali, ko bi stopal na morišče pred krvnika? Ne, tega ne morem verjeti. Vi ne bi tega dopustili!"

"Povedal sem vam že, gospodična, da sem prepričan, da je gospod Boiscoran nedolžen."

"In vi mi ne želite pomagati, da doženemo njegovo nedolžnost? O Bog, kakšne ideje ima-

jo moški o svojih dolžnostih! Kako naj vas vendar prepovim? Kako naj vas prepričam? Ali naj vas spomnim na muke, ki jih mora trpeti moj zaročenc, kateremu očitajo, da je morilec? Ali naj vam povem v kako strašni agoniji živimo mi, njegovi prijatelji, njegovi sorodniki — kako plaka njegova mati, kako jokam jaz, njegova zaročenka? Mi vsi vemo, da je nedolžen, toda njegove nedolžnosti ne moremo ugotoviti, ker nimamo prijatelja, ki bi čutil z nami?"

V vsem svojem življenju sodnijski zapisnikar še ni slišal tako gorečih besedi. Bil je ganjen v dno svojega srca. Končno vpraša, tresoč se po vsem telesu:

"In kaj naj naredim, gospodična?"

"Oh, malenkost, gospod, pravo malenkost. Ponesite gospodu Boiscoranu deset napisanih vrstic in prinesite mi njegov odgovor."

"Nikdar!"

"Torej nimate usmiljenja?"

"Zgubil bi svojo čast."

"In če dovolite, da umrje nedolžen človek, kako bi nazival ta zločin?"

Mechinete je očitno silno trpel. Ves potrt, začuden, ni vedel, kaj bi odgovoril, kaj bi naredil. Končno je vendar našel en vzrok, da odkloni prošnjo, ko je zajecjal:

"Kaj če me zasačijo? Zgubil bi svoj urad, uničil življenje svojih sester, uničil bi za vse življenje svojo kariero."

S tresočo roko potegne Diana bonde in žepov, katere ji je izročil njen stari oče. Vrže jih na kup na mizi, nakar začne:

"Tu je dvajset tisoč frankov —"

Zapisnikar se prestrašeno umakne, nakar zakriči:

"Denar! Vi mi nudite denar?"

"Ne bodite razžaljeni!", začne mlado dekle znova z glasom, ki bi premaknil najtršo skalo. Kako naj vas razžalim, ko prosim od vas več kot svoje življenje? So gotove usluge, katerih ne moremo nikdar poplačati. Ako sovražniki gospoda Boiscorana doženejo, da ste nam pomagali, bodo seveda strahovito jezni na vas."

Borba v notranjosti zapisnikarja je bila strašna. V vratu ga je dušilo, srce mu je valovalo kot razburjeno morje.

"Dvajset tisoč frankov!" reče s hripavim glasom.

"Ali mogoče ni dovolj?" reče mlado dekle. "Da, prav imate; malenkostna svota je. Toda pri nesla bom še veliko več, dvakrat toliko!"

S strastnim pogledom se Mechinete približa mizi in premetuje kupe bondev, dočim povalja:

"Dvajset tisoč frankov! Tisoč frankov obresti na leto!"

"Brez dvoma boste toliko dobili, in kar je še več, našo hvalnost, naše lojalno prijateljstvo, ves ogromni vpliv družin Boiscoran in Chandore, ali z eno besedo: vi naredite lahko celo premoženje, srečo, poklic in spoštovanje pri vseh."

Sodnijski zapisnikar, ki je nekaj časa že omagoval, je končno zopet dobil kontrol nad seboj, ko je zbral vso energijo, katere je bil zmožen.

"Ne govorite nadalje, gospodična, prosim vas, molčite!"

In z odločnim, toda še vedno tresočim glasom nadaljuje:

"Vzemite denar nazaj, gospodična! Ako bi storil, kar vi zahtevate od mene, ako bi izdal svoje uradne dolžnosti za denar, bi se moral smatrati samega sebe za največjega podleža. Vzemite nazaj, kajti želim še nadalje ostati pošten in veren svojemu uradnemu poklicu. Denar je največji zapeljivec na svetu, ki dela iz poštenjakov propalice. Naredil bom, kar želite, toda ne za denar."

Staremu očetu Chandore je gotovo postalo že dolgčas, ko

je korakal gor in dol pred hišo. In še toliko bolj dolgočasen je mrlo biti obema sestrama Mechinete v njuni delavnici. Nepristano sta se vpraševali:

"Kaj neki govori Diana z najinim bratom?"

In ko je tako minilo deset minut, sta končno sklenili narediti konec mučenstvu in potrkati na vrata sobe njiju brata.

"Ah, pustite me v miru!" je zakričal zapisnikar v sobi, ves nevoljen, ker so ga motili. Toda v trenutku se je premislil, naglo odprl vrata in pohlevno rekel:

"Le vrniti se v sobo, drage sestre, in če mi hočete prihraniti veliko razočaranje, tedaj za Boga nikdar nikomur ne povejte, da sem dobil obisk od gospodične Diane Chandore."

Dalje prihodnjič

PREMOG — COKE

Razvažamo po vsem Clevelandu. Vprašajte za naš budget načrt. Pregled furnture zastoj.

WHITE WAY COAL CO.

3858 SUPERIOR AVE.
HENDERSON 6177

DAJAMO EAGLE ZNAMKE

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreč se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozite. Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju vida in umerjanju oči. Zadovalni boste v vsakem oziru.

EDWARD A. HISS

okarna — farmacija in optometrične potrebe

7102 St. Clair Ave.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR

6102 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 1126

Japanci uporabljajo v bojih s Kitajci smrtonosne pline. Gornja slika nam kaže žrtve takih plinov. Posledica plina je, da se izpahnejo mišurji po životu, a pljuča pa so popolnoma uničena. Žrtve teh plinov podleže v silnih mukah.

Slika nam predstavlja ruskega vojnega ujetnika (levi na sliki), ki je hotel pobegniti iz gorečega poslopja v ozadju, a ga je nemška straža ujela. Slika je bila posneta nekeje na ruskem bojišču.

Pozor, hišni posestniki!

Kadar potrebujete pri hiši delo pri popravilanju streh, žlebov ali pri furnezu, se zanesljivo obrnite name. Delo garantirano, cene zmerne.

FRANK KURE

16021 WATERLOO RD.
KENMORE 7192-J

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

TREBUSNE PASOVE IN ELASTIČNE NOGAVICE

Imamo v polni zalogi. Posiljamo tudi po pošti.

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

BLISS COAL CO.

PREMOG IN DRVA

Zastopstvo
WHITING STOKERS

22290 LAKELAND BLVD.
KENMORE 0808

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue

Mi dajemo in izmenjujemo Eagle znamke

The May Co.

Odprto od 9:30 do 5:30

Pričenši v petek... po-božična

Razprodaja nižanih cen

v našem oblačilnem oddelku v 3. nadstropju

1/4 do 1/2 manj kot PRVOTNE CENE

Suknje, moške in ženske obleke, kožuhovina, športna oblačila za otroke, deklice in ženske

Dekliške obleke

The May Company...Tretje nadstropje

46 OBLEK, rayon crepes v temnih in svetlih barvah; prej 10.95. 5.85

125 OBLEK, rayon crepes in pastelna volna; prej 10.95 do 15. 7.85

160 OBLEK, popoldanski kroji naj-novejše vrste; prej 15 do 17.95. 10.88

30 OBLEK, rayon crepes in pastelna volna; prej 16.95 do 17.95. 11.85

41 OBLEK, v enem ali dveh kosih; prej 19.95 do 25. 13.85

51 OBLEK, popoldanske in druge; prvotno 25 do 35. 15.85

29 OBLEK, temne in pastelne barve; prej 25 do 35. 17.85

18 OBLEK, vključivi volnene kostumne obleke; prvotno 39.95 do 49.95. 21.85

7 KOSTUMNIH OBLEK, iz fine volne, s kožuhovino obrobene; znižano. 1/3 do 1/2

Ženske obleke

The May Company...Tretje nadstropje

50 OBLEK, nekatere s "sequins" in "nailheads"; prvotno 10.95 do 15. 5.85

35 KOSTUMNIH, rayon oblek z volnenimi ali tkanim rayon suk-njicem; prvotno 15. 6.85

120 OBLEK, v enem ali dveh kosih; modre, zelene, rdeče, črne; prvotno 17.95 do 22.95. 9.99

50 OBLEK, črne in barvaste; v enem in dveh kosih; prvotno 22.95 do 29.95. 18.85

30 OBLEK z DOLGO SUKNJO, volnene, črne in barvaste; prvotno \$35 do 49.95. 18.95

SKUPINA BOLJSIH OBLEK IN KOSTUMNIH OBLACIL; prvotno \$35 do 169.95. 1/3 do 1/2 manj

Budžetne obleke

The May Company...Tretje nadstropje

75 OBLEK, stili v enem ali dveh kosih; za gospodične in dame; prvotno 8.95 do 10.95. 4.85

Kožuhovinate suknje od \$125 do \$145 za

\$99

- Mouton-dyed Lamb suknje
- Seal-dyed Coney suknje
- Black-dyed Persian Paw
- Gray Persian Paw suknje
- Russian Mole Pony suknje

Junior obleke

Tretje nadstropje, Ontario

52 OBLEK, prvotno 8.95. Črne in barv. 4.85

31 OBLEK, prvotno 12.95. Popoldanski kroji 7.85

27 OBLEK, prvotno 12.95. V enem ali dveh kosih. 8.45

21 OBLEK, prvotno 16.85. Črne in pastelne. 12.85

Suknje, krojene obleke

The May Company...Tretje nadstropje

25 SUKENJ, prvotno 39.95. Perforirano blago. Velikosti 14 do 20. 21.85

6 SUKENJ, prvotno 39.95. Perforirano blago; velikost 44. 21.85

48 SUKENJ, prvotno 69.95 do 79.95. Iz čiste volne. 41.85

27 SUKENJ, prvotno 69.95 do 79.95. Volneni "Tweeds" z rakumovimi ovrtnikom; velikosti 12 do 20. 41.85

33 SUKENJ, z volneno podlogo; se odgne; prvotno 22.95; velikosti 12 do 18. 12.85

28 KROJENIH OBLEK, prej 17.95 do 19.95. Šiviljski kroji; male vel. 8.45

22 KROJENIH OBLEK (WARD ROBE), prej 35 in 39.95. Kroji iz treh kosih; velikosti 12 do 20. 12.85

26 SUKENJ NA DVE STRANI, prej 12.95 do 17.95. Tweeds in šiviljsko land blago. 12.85

6 KROJENIH OBLEK (WARD ROBE), prej 39.95 do 49.95. Z rakumovimi obratniki; male vel. 21.85

17 JUNIOR SUKENJ, z rakumovimi ali volčevino; prej 49.95 do 59.95. 21.85

33 JUNIOR SUKENJ, brez kožuhovine; vine; prvotno 22.95.

Športna oblačila

The May Company...Tretje nadstropje

110 OBLEK, prvotno 8.95 do 10.95. Rayon crepes in volnene.

40 SUKENJ, z volneno podlogo; se odgne. Prej 22.95.

40 SNEZHNIH OBLEK (SKI SUITS), prej 12.95 do 15. Volna in gabardina. 12.85

416 KRIL, prvotno 2.25. Volnene in volna-rayon.

335 KRIL, prvotno 4.50 do 6.95. Volnene, svetle in temne.

Kožuhovinate suknje od \$195 do \$225 za

\$168

- Black-dyed Persian Lamb
- Sable-dyed Muskrat suknje
- Hudson Seal-dyed Muskrat
- Sable-dyed Squirrel suknje
- Natural Gray Squirrel suknje